

[Viggo Starcke.]

ordbogen over det danske sprog defineres et foster som et ufødt barn, og i Danske Lov 2—8—8 står der følgende — jeg beder om tilladelse til dette og et par andre citater —:

„Præsterne skal undervise jordemødre, hvorledes de sig skal forholde både med barselkvinderne og fosteret . . .“.

Her bruges ordet „foster“ altså ligefrem om barnet, om afkommet. Og slår man op og undersøger Holbergs sprogbrug, ser man, at Jeppe i anden akt af „Jeppe på Bjerget“ siger:

„Jeg er så uskyldig som det barn, der ligger i moders liv“.

I Johs. V. Jensens berømte og smukke lille digt „Moderens sang“ siger moderen:

„Mit eget lille stumme barn alt under mit hjerte går“.

Ordene „foster“ og „barn“ går også her umærkeligt over i hinanden.

På Struensees tid oprettedes der på den kongelige fødselsstiftelse i Bredgade eller Amaliegade en særlig skuffe, hvor ulykkelige mødre kunne lægge deres børn i stedet for at lægge dem på trappestenene og for tovene rundt om i byen, altså en foranstaltning, som skulle hjælpe hittebørnene. Denne skuffe kaldtes på den kongelige fødselsstiftelse „skuffen for uægte fostre“.

Af alt dette fremgår det klart, at et foster er et barn, og derfor må man nødvendigvis, når man skal afveje disse problemer, gøre sig klart, at det drejer sig om mennesker, og det drejer sig om at slå fast, at menneskets liv går fra undfangelsen og til døden.

Der tales i dette lovforslags § 10 og i det cirkulære, som justitsministeriet udsendte den 25. september 1939, om oplysning, om fuld oplysning. I cirkulæret står der: fuld oplysning dels om farerne, dels om de mulige følger af svangerskabsafbrydelse. Jeg vil gerne sige, at oplysning om seksualproblemer ikke blot drejer sig om oplysning om præventive midler og andre former for såkaldt seksualhygiejne, men først og fremmest om at give menneskene fuld oplysning

om, hvad det er, det drejer sig om. Jeg vil gerne rette det spørgsmål til den højtærede justitsminister: Hvis der igen skal udsendes et cirkulære til klargørelse af, hvad der skal gøres på oplysningens område, vil ministeren så sørge for, at denne oplysning kommer til at omfatte oplysning om, at det her drejer sig om to personer og ikke om een person, at menneskets liv går fra undfangelsen og til døden, og at de indgreb, som man her taler om, nødvendigvis medfører barnets død? Jeg ved godt, der er mange, der vil synes, at det er et brutalt synspunkt, eller at det i alt fald ikke vil være humant, og jeg vil gå så vidt, at jeg vil indrømme, at det måske ikke er humant overfor den ulykkelige moder. Men hvad der er humant overfor moderen, vil i dette tilfælde drejes om til at være noget, som ikke er humant overfor barnet.

Efter mit skøn er der et afgørende misforhold imellem samfundets reaktion overfor et barn, der er f. eks. 1 måned gammelt, og et barn, der mangler så og så mange måneder endnu i at være født. Tænk alene på, hvad aviserne i disse dage er fulde af: hele samfundets bestræbelse for at finde frem til, hvad der ligger bagved den unge piges forsvindenovre i Vejle. For 2 månedersiden var de norske aviser fulde af skildringer af alle de hjælpeforanstaltninger, der var sat i gang for at redde et par nyfødte børn, der skulle have en bestemt behandling. Hvis personer er i fare, fordi de er kommet ud på isen eller er i fare i en båd på Kattegat, sætter man flyvemaskiner og skibsmateriel ind — og det koster ofte enorme summer — hvorimod man i tilfælde, hvor barnet endnu ikke er født, betragter det som noget, man i og for sig ikke behøver at tage hensyn til.

Dette har ikke været den oprindelige indstilling. Problemet fosterdrab eksisterede, såvidt man ved, praktisk talt ikke for de gamle jøder; heller ikke for kristendommen: i den katolske kirke fordømmes det, og i mange afdelinger af den protestantiske kirke er der stor uklarhed på